

*Van een rauw verleden
naar een toekomst in Liefde*

Achter mijn masker

Kyra Swanenberg

ACHTER MIJN MASKER

*Van een rauw verleden
naar een toekomst in Liefde*

Kyra Swanenberg

Walking my Revolution Publishers

Mijn cocon

Mijn leven uiteengezet in woorden,

de zwaarte die mijn hart bebangd

Het doorsnijden van alle koorden,

dat is alles waarnaar ik heb verlangd

Onder de warme deken van Liefde

schuilend voor de vragende blikken

Mijn cocon, die niemand kon kraken,

tijd genoeg om mijn wonden te likken

Nu geschreven in alle openheid,

mijn hart en Ziel, met Liefde gegeven

In mijn Zijn met al mijn kwetsbaarheid,

op naar een nieuwe fase van mijn leven

Inleiding

Spiritueel ontwaken is niets anders dan thuiskomen in jouw eigen Zijn. Thuiskomen in jezelf als levend wezen hier op Aarde. Wanneer je besluit om jezelf te gaan zien als een waardevolle verbinding met het Universum en natuurlijk met jouw Ziel als zijnde onderdeel van jouw Zijn, dan komt er een besef dat je zoveel meer bent, dan alleen maar mens.

Menzijn betekent zoveel meer. Het laat je inzien dat je kunt groeien in bewustzijn. Het geeft je inzichten en inspiratie, wanneer je terugkijkt naar jouw leven, maar nu met een blik vanuit Liefde. Het is die Liefde toelaten en binnenlaten in jouw hart. Het is zien, horen, voelen, ruiken, dat je Licht bént!

Jouw innerlijk Licht is een bron van kracht die naar voren komt, wanneer je compleet in lijn staat met jouw Ziel. De Ziel is misschien niet zichtbaar, maar zeker wel te voelen. Vooral wanneer je de kracht weet te ontdekken in datgene wat je werkelijk wilt in het leven.

Dit ongeëvenaarde gevoel van spirituele groei is onbeschrijfelijk mooi. Het brengt je zoveel prachtige geschenken. En ja, het brengt ook veel verdriet en pijn met zich mee.

Het is geen rechte weg omhoog de berg op. Je zult flinke obstakels tegenkomen, die jou misschien zelfs even laten twijfelen of je wel de juiste keuze hebt gemaakt. Dit zal jou meerdere malen uit balans halen.

Maar weet je, het leven is geen doorgaande weg. Het leven is geen voorgekauwd stuk. Je mag zelf gaan kiezen welke kant je op gaat. Soms neem je een afslag richting jouw hart en Ziel. Terwijl je een andere keer jouw gedachten of Ego-stem volgt. Dan kun je daar weer jouw lering uit trekken.

De lessen die worden gegeven in spirituele groei, zijn van jou en jou alleen! Probeer dit dan ook te zien als leermomenten. Dan krijgt alles zo'n andere glans.

De glans van het Licht zal jou laten zien dat alles zo mooi kan zijn. Als je maar gelooft in jezelf! Als je maar op onderzoek uitgaat naar jouw ware essentie.

Dat je meer bent dan jouw afgesloten kokervisie, dat staat buiten kijf. Nu mag jij geloven dat dit ook voor jou is weggelegd.

Ik heb mijn reis gemaakt. Die reis ben ik nog steeds aan het maken. De reis van je leven houdt nooit op. Het zorgt wel voor steeds meer vertrouwen, Liefde en hoop. De hoop op betere tijden, het vertrouwen in mezelf dat ik het aankan, de Liefde die bloeit in mijn hart en Ziel.

Prachtige momenten van groei en ontwikkeling laten me beseffen dat ik leef, dat ik niet meer aan het overleven ben. Vanuit de duisternis naar het Licht ben ik gekomen, om een lichtje te zijn voor eenieder die dit kan gebruiken.

Dat heeft zo zijn charmes, maar ook de minder fijne aspecten worden aangeraakt. Iedere weg loopt anders. Ieder Pad heeft haar eigen vorm. Laat je inspireren en meenemen op mijn reis door het leven. Om een helder beeld te schetsen over hoe het zou kunnen zijn, zal ik alles vertellen wat ik weet, voel, denk en heb ervaren.

Hoofdstuk 1

Soms komen er bepaalde situaties op jouw Pad, waarin je het leven ineens anders gaat bekijken. Je ziet dan opeens een opening, waar je eerder een gesloten deur zag, waarachter je alles verborgen hield.

De werkelijke reden waarom je dit in het Nu op je Pad krijgt, is dat je mag gaan kijken naar wie je werkelijk bent! Niemand kan jouw leven vormgeven, behalve jij. Jij bent de meester in geschriften van jouw leven. Dit verhaal, jouw verhaal, maar ook mijn verhaal, mag zijn weg vinden in het werkelijke gevoel van waarheid. Waarheid, zoals die voor jou bestemd is!

In verschillende perioden van jouw leven heb je misschien keuzes gemaakt, die niet passend waren. Niet passend in het Nu, maar misschien wel passend in het moment van toen.

Als je die keuzes toen niet had gemaakt, wie zou je Nu dan zijn?

Alles is van invloed op wie jij bent. Alles heeft een reden. Het maakt voor het Universum niet uit welke kant je kiest. Linksom of rechtsom, het zal

uiteindelijk toch terechtkomen op dat punt waar jij jouw leven weer in eigen hand neemt. Dat is het uiteindelijke doel namelijk. Dat is het doel waarom jouw Ziel hier op aarde is geïncarneerd.

Als je de wereld bekijkt vanuit het oogpunt dat jij jouw Ziel bént, dat jouw lichaam een soort van voertuig is, waarmee je het leven hier op Aarde kunt leven, dan kun je ook terugkeren naar jouw innerlijke Zelf.

Jouw innerlijke Zelf is onderdeel van jouw Ziel en daarmee breng je jouw bewustzijn terug naar zielsniveau, want je weet ergens dat er veel meer in jouw leven is gebeurd, waardoor je bepaalde keuzes hebt gemaakt. Dat heb ik in mijn leven zeker mogen ervaren namelijk! En nog...

In tijden van nood, in situaties waarin je je gevangen voelde, kon je toen kiezen voor een andere weg?

Vaak leek het in die situaties of je werkelijk gevangen zat in jouw eigen gevangenis. Je kon geen andere kant uit en hebt je overgeleverd aan dat wat gebeurde. Dat is ergens ook wat er heeft 'moeten' gebeuren. Hoe moeilijk en hoe pijnlijk ook!

Als ik terugkijk in mijn eigen leven, dan merk ik dat er een groot aantal traumatische gebeurtenissen plaats hebben gevonden, waarover ik geen controle had op dat moment. Was dit pijnlijk? Jazeker!

Was dit achteraf misschien een inschattingsfout van mijzelf? Misschien wel!

Maar als ik nu terugkijk op deze gebeurtenissen, vanuit mijn bewustzijnsniveau van Nu, dan zie ik wel in dat het niet mijn schuld was! Ik was nog veel te jong en te naïef om te begrijpen welke consequenties er hingen aan dat wat ik ergens toestond te laten gebeuren.

Daar zat angst onder! Een onzeker en liefdeloos meisje dat haar weg aan het zoeken was in een wereld, waarin er geen ruimte was voor kwetsbaarheid. Er moest gevochten worden! Er moest overleefd worden!

Allemaal op een leeftijd, waarop ik misschien helemaal niet op die plekken behoorde te zijn. Ik had misschien meer beschermd mogen worden. Ik had die veiligheid thuis mogen voelen en ervaren, maar helaas voelde ik dat niet, ondanks de goede bedoelingen van mijn ouders op dat moment.

Hoofdstuk 2

Verdwaalde momenten van tegenslag. Wie kent ze niet? Het gevoel dat je krijgt wanneer je in een bepaald stramien wordt geduwd en je niet de mogelijkheid hebt om daaruit te vertrekken. Een vastgeroest gevoel, dat je benauwt en je terug naar oude gedragingen en patronen leidt.

Vanuit een verdwaald gevoel kun je soms het verdriet voelen uit vroegere tijden. Uit tijden toen je nog niet die krachtige energie kon pakken, die je nu soms al voelt. Dit onbestemde verdriet kan je soms uit het veld slaan en je neerhalen in jouw beleving.

Weet, jouw beleving is altijd waarheid! Dit is een waardevolle les die je mag trekken uit dat wat je weet en voelt. Alles wat je beleeft in jouw eigen Zijn, is een aanreiking van jouw Ziel om te onderzoeken.

Jouw verdriet is echt! Jouw angsten zijn echt! Tenminste, in jouw beleving.

Wat wel belangrijk is, is dat je gaat bekijken wat maakt dat je je zo voelt. Een gevoel is niet meteen een bevestiging van wie je bent namelijk. Je bent meer dan dat.

Ik heb vanuit mijn verleden veel gevoelens die zeker wel echt zijn. Ik voel vaak nog verdriet in mijn hart, om wat is geweest, wat ik niet meer kan veranderen, wat ik heb meegemaakt toen ik nog niet de wijsheid kon aanboren, die ik in me had. Dit verdriet mag er ook zijn. Dit verdriet is een belangrijke emotie, die ik mag voelen vanuit mijn innerlijk kind.

Wij hebben allemaal een innerlijk kind in ons zitten, dat zich vaak niet begrepen of gezien voelt. Dus wanneer dit verdriet op komt zetten, dan is het heel erg belangrijk dat het kind in jezelf jouw aandacht en steun krijgt.

Ik neem mijn kindsdelen zeer serieus voortaan. Ze staan voor mijn ondergesneeuwde verlangens om gezien en gehoord te worden. Dit brengt me naar een moment van rouw en verlies van het kind dat niet haar eigen Zelf mocht en kon zijn. Terug naar een moment in de tijd dat ik ongezien door de straten van de 'grote' stad liep. Ik werd met de nek aangekeken door de mensen en ik voelde me als een paria, die door iedereen genegeerd en zelfs uitgelachen werd.

Op dat moment was ik niet capabel genoeg om me te weren tegen die veroordelingen. Dus liep ik met mijn Ziel onder de arm als een afgestoten kind door deze straten.

Nu terugkijkend is dit heel verdrietig. Ik mag dit verdriet zeker voelen. Vooral als een gevoel van verdriet en eenzaamheid me dan weer eens overvalt, dan weet ik dat dit komt door het niet gezien worden door anderen.

Wanneer je het gevoel hebt dat je niet gezien wordt door anderen, wanneer het gevoel van eenzaamheid je bekruipt, kijk dan eens binnen in jezelf. Er is een grote kans namelijk dat jij ook jezelf niet ziet voor wie je werkelijk bént!

In verschillende opzichten kun je jouw onzichtbaarheid in stand houden. Dit is geen fijne gewaarwording, maar wel een hele belangrijke. Je ziet jezelf niet staan en zet jezelf eigenlijk apart van alle mensen om jou heen.

Wanneer je vanuit Liefde jouw stralende kracht weet aan te boren, dan zul je dit ook zeker uitstralen naar anderen. Als je jezelf niet ziet, hoe kan een ander jou dan wel zien?

In jouw leven kun je jezelf hebben weggecijferd voor anderen. Misschien dat je zelfs wel bang was om in jouw eigen Licht te gaan staan?

Dit gevoel kan zich meester hebben gemaakt van wie je bent in het Nu. Ondanks dat je dit niet wilt, is het toch in jouw systeem jouw waarheid geworden. Niet bewust, maar het heeft wel degelijk impact op jouw gevoel in het Nu.

Tijdens mijn middelbare school-tijd werd me zeer duidelijk dat ik niet gehoord of gezien werd. Ik wilde gezien worden, maar keerde me af van iedereen die dacht mij te kunnen domineren. Autoriteit voelde voor mij als een soort van aanval op mij als persoon.

Ik liet dan ook gedrag zien dat me nergens bracht, maar waarmee ik wel zorgde dat ik gezien werd. Ik was rebels. Ik was onhandelbaar volgens de leraren. Ik werd weggestuurd, omdat ik niet volgens de regels kon functioneren, binnen die kaders.

Maar niemand die eens echt de moeite nam te kijken naar wat er nu werkelijk speelde. Tijdens mijn lagere schoolperiode ben ik flink gepest. Ik werd uitgelachen, geschopt en geduwd. Ik hoorde er niet bij en was maar